

[Dorte Bennedsen]-

fremgår det også, at baggrunden er, at man ønsker at fritage kommunen for de udgifter, der kan være i forbindelse med en orientering, og pålægge ansøgeren udgifterne, men så havde det da faktisk været mere renfærdigt, hvis man havde sagt, at kommunen i disse tilfælde kunne opkræve en afgift til dækning af sine udgifter, i stedet for denne snørklede og efter vor mening højst ukorrekte fremgangsmåde.

Vi må altså på baggrund af, at ændringsforslaget består af en del, vi er enige i, og en del, vi er uenige i, undlade at stemme til det.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget om alle ændringsforslagene, men vil indlede med at takke ministeren for ændringsforslag nr. 5. Det forholder sig her på samme måde som med okkerloven, at det er et ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti og tiltrådt af miljøministeren, så det, der står i betænkningen, er altså forkert.

Det, der her har været problemet, er, så vidt jeg kan se, det radikale venstres holdning, og jeg har derfor læst, hvad det radikale venstres ordfører, fru Dagmar Mørk Jensen, sagde ved førstebehandlingen. Fru Dagmar Mørk Jensen var bl.a. betænkelig ved, at man i det, der hedder nr. 17, altså ændringen af kommuneplanlovens § 47, gav en dispensationskompetence, og fru Dagmar Mørk Jensen formulerede det således (Folketingstidende 1984-85, sp. 2954):

»Det kan være problematisk, hvis man slækker på denne bestemmelse, især hvis det skulle få afsmittende virkning på andre dele af planlægningen, idet vi jo ved, at ministeren jo ikke er alt for glad for at sige nej til de lokale myndigheder, en i sig selv smuk tanke.«

Man skulle derfor have troet, at det radikale venstre ville have været noget mere principfast på baggrund af de udtalelser i forbindelse med formuleringen af den pågældende bestemmelse.

Som det vil ses, har socialdemokratiet og SF stillet et ændringsforslag, der betyder, at ordet »afgørende« i lovens § 47, stk. 3, udgår. Det er nu formuleret af et flertal, der bl.a. består af det radikale venstre, således at ordene »afgørende vil ændre den særlige karakter« erstattes af »er i strid med hovedprincipperne i planen«.

Det, det radikale venstre har foretaget sig vedrørende dette principielle problem, som fru Dagmar Mørk Jensen trak frem i forbindelse med førstebehandlingen, er altså udelukkende en sproglig sminkning af den oprindelige formulering i lovforslaget. Jeg vil meget gerne have at vide af det radikale venstres ordfører, om der er tale om en realitetsændring i forhold til den oprindelige formulering af lovforslaget, eller om der bare er tale om, at det radikale venstres forhandlere har slugt en værre gang sminke, som miljøministeren har serveret for dem.

Endelig skal jeg sige noget om det ændringsforslag, som er stillet af socialistisk folkeparti, og som går ud på, at man skal orientere lejerne direkte og kan supplere ved annoncering i lokale dagblade og/eller ugeaviser; det er det ændringsforslag, der også omhandler § 47. Sådan som miljøministeren har formuleret det – og dér kan jeg tiltræde fru Dorte Bennedsens bemærkninger fuldt ud – må man nok sige, at der her er tale om en endda temmelig løs formulering, som ikke yder nogen form for garanti. Det er lidt sært, at det er sådan, at man, blot fordi man er lejer, kan blive henvist til en eller anden form for annoncering i dagblade og ugeaviser, og det kan oven i købet betyde en vis reduktion af fristerne, idet der undertiden kan være vanskeligheder med at få disse ting ud. Det må være et krav, at lejere, som berøres af disse forhold, skal have orienteringen om ændringerne direkte.

Medmindre de ændringsforslag, vi har stillet, stemmes igennem, vil vi ved tredjebehandlingen stemme imod lovforslaget.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS kan støtte de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal, socialdemokratiet og SF. Nogle af dem er stillet alene af socialdemokratiet og tiltrådt af SF, men jeg vil gerne komme med et par kommentarer til et par af dem, da det af betænkningen fremgår, at de radikale ikke er med.

For det første mener jeg, det er vigtigt, at det ændringsforslag, der hedder nr. 9, hvor stk. 12 i ministerens ændringsforslag til kommuneplanloven udgår, i virkeligheden har ret stor betydning, for her ændrer man en procedure, hvor kommunalbestyrelsen kun kan ændre i et færdigt forslag i retning af at imødekomme beboerindsigelser. Hvis det nuvæ-